

PETRIȘOR, MARIN

Membru onorific

Prof. univ. dr. emerit, filologie

Data și locul nașterii: 27 ianuarie 1923, Fălcoiu, județul Olt

Studii: 1951-1955, Facultatea de Filologie a Universității din București, specialitatea: limba și literatura română; doctor în filologie (1971) cu teza *Graiurile bufenilor din Banat*. Burse de studii și stagii de perfecționare - Fulbright Scholar la University of Washington din Seattle, SUA; Universitatea din Tirana, Albania; Universitatea din Veliko Târnovo, Bulgaria.

Activitatea profesională: în anul 1965 - cercetător științific principal la Centrul de Istorie, Filologie și Etnografie al Academiei Române din Craiova; în 1966 - șef al Sectorului de Dialectologie. În paralel, a predat un curs special de geografie lingvistică la Facultatea de Filologie a Universității din Craiova, devenind lector titular, apoi în anul 1974 a devenit conferențiar. A funcționat ca Fulbright Scholar la Universitatea Washington din orașul Seattle, în anul academic 1974-1975. La cererea Universității Washington, Ambasada Română de la Washington a făcut demersurile necesare, cerându-i Ministerului Învățământului din România o prelungire, în vederea continuării activităților de pregătire în cadrul bursei Fulbright. S-a întors în țară la Universitatea din Craiova, în toamna anului 1976, și și-a reluat activitatea de conferențiar, primind și sarcina de prodecan a Facultății de Filologie. În 1993, a devenit profesor, iar din 1997 a fost numit decan, având două mandate, pe care le-a încheiat în anul 2004, când s-a pensionat. La pensionare, i s-a oferit distincția de decan onorific, iar în anul 2012 a primit distincția de profesor emerit la Universitatea Ovidius Constanța. Dialectolog dăruit profesiei sale, a avut forța să colinde țara adunând date despre graiul țaranului român, stabilind originea dialectelor românești și punând alături opiniile și teoriile marilor lingviști. A studiat prin anchete făcute pe teren graiurile din Banat și din Oltenia, precum și unele graiuri românești vorbite în afara granițelor țării, în special din Valea Timocului, publicând astfel peste 90 de lucrări. A participat la elaborarea *Atlasului complex al Porților de Fier* (1972), pentru care a primit Premiul Academiei Române. L-au preocupat, în egală măsură, toponimia și istoria limbii române, contribuind la elaborarea *Dicționarului toponimic al Olteniei*. Specialiștii apreciază că Marin Petrișor și-a asigurat recunoașterea în bibliografia dialectologică românească, prin autenticitatea faptelor dialectale și a rigorii metodei utilizate (prof. dr. Teofil Teaha). Prin lucrarea „Graiurile insulare daco-române (1993)” „face dovada unui erudit de mare valoare” (prof. dr. Grigore Brâncuș). Studiile sale au fost citate în lucrări de sinteză, cum ar fi *Istoria lingvisticii românești*, *Tratatul de dialectologie românească*, *Bolgarski etimologičen rečnik*, tom. I, *Narl-Banat* (Introducere) etc

Afilieri: Societatea culturală română-turcă „Mustafa Kemal Atatürk”; Romanian Studies Group SUA; Societatea de Științe Filologie; Societatea Română de Lingvistică Romanică.

Publicații: M. Petrișor și T. Teaha, colaborare la *Atlasul complex al Porților-de-Fier* (versiuni în limbile română, engleză, franceză și rusă), red.-șef acad. Ștefan Milcu, EAR, București, 1971 (cap. „Dialectologie”, 10 coloane + hărți lingvistice); M. Petrișor, *Graiurile insulare dacoromâne. Graiurile bufenilor din Banat*, Editura Globus, București, 1993, 179 p.; M. Petrișor, *Structura dialectală a Olteniei*, TUO, Constanța, 1994, 137 p.; M. Petrișor, *Graiuri dacoromâne în contact*, TUO, Constanța, 1994, 123 p.; M. Petrișor, *Dialectul dacoromân*, Ovidius University Press, Constanța, 2002, 100 p.; M. Petrișor, *Aspecte ale bilingvismului dialectal. Graiurile insulare ale bufenilor din Banat*, în *Studii de dialectologie, istoria limbii și onomastică. Omagiu domnului Teofil Teaha*, coord. Maria Marin, Daniela Răuțu, EAR, București, 2011, p. 429-435; M. Petrișor, *Arii dialectale ale transhumanței păstorilor din Țara Bârsei în ALR*, în *Studia linguistica et philologica. Omagiu Profesorului N. Saramandu la 70 de ani*, editor Manuela Nevaci, Ed. Universității din București, București, 2011, p. 681-689.

Referințe:

<http://www.univ-ovidius.ro/images/pdf/comunicate-de->

[presa/Comunicat%20de%20presa%20-%200028.pdf](#)

După terminarea Facultății de Filologie a Universității din București în 1955, Marin Petrișor a fost remarcat de acad. Iorgu Iordan, devenind preparator la catedra acad. Alexandru Rosetti. A ocupat prin concurs postul de șef de cabinet la Facultatea de Filologie a Institutului Pedagogic de 5 ani din Timișoara, ulterior Universitatea din Timișoara. Până în 1963, Marin Petrișor a funcționat aici ca șef de cabinet, asistent și lector ținând cursuri de istoria limbii române, dialectologie română și de introducere în filologia română. În 1963 s-a transferat ca lector la Facultatea de Filologie a Institutului Pedagogic din Constanța, unde a funcționat 3 ani, apoi a ocupat, prin concurs, postul de cercetător principal la Centrul de Istorie, Filologie și Etnografie al Academiei Române. În paralel, a predat un curs special de geografie lingvistică la Facultatea de Filologie a Universității din Craiova, la care s-a transferat în 1972. Aici a devenit conferențiar, în tot acest timp specializându-se și ținând cursuri de dialectologie și toponimie, pe lângă numeroasele lucrări ale profesorilor din învățământul preuniversitar pentru obținerea gradului didactic I, pe care le-a îndrumat. În perioada 1974 și 1976 a funcționat ca lector Fulbright la Universitatea Washington din Seattle, SUA, unde a predat limba și cultura română. În 1990 a revenit la Constanța, la Facultatea de Litere și Teologie a noii Universități *Ovidius* din Constanța, punând umărul la consolidarea prestigiului ei. A fost șeful Catedrei de limbă română și limbi clasice, iar din anul 1997 a devenit decanul facultății. Profesorul Marin Petrișor este recunoscut ca un nume de mare autoritate în cercetarea graiurilor insulare și a graiurilor românești de tranziție, lucrările sale *Graiurile insulare dacoromâne*, *Graiurile bufenilor din Bana* (București, 1993) și *Graiuri dacoromâne în contact* (Constanța, 1994) constituind repere esențiale în dialectologia românească. Acestor lucrări li se adaugă volumele *Structura dialectică a Olteniei* (Constanța, 1994) și cursul de dialectologie *Dialectul dacoromân* (Constanța, 2000), alături de numeroasele studii și articole de dialectologie și toponimie publicate în periodicele de specialitate care întregesc o operă științifică de excepție.